

จันทร์ 18 กุมภาพันธ์

สัปดาห์ที่ 1
เทศกาลมหาพรต
สดด 19:7-8,10,
13,14
ทำวัตรสัปดาห์ที่ 1

บทอ่านที่ 1

ลกต 19:1-2,11-18

องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสสั่งโมเสส ให้บอกชุมนุมชาวอิสราเอลทั้งปวงว่า “ท่านทั้งหลายจงเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์เพราะเรา องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่านเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ ท่านจะต้องไม่ลักขโมย ฉ้อโกง หรือพูดเท็จต่อกัน ท่านจะต้องไม่สาบานเท็จโดยใช้นามของเรา มิฉะนั้นท่านจะลบหลู่พระนามของพระเจ้าของท่าน เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า ท่านจะต้องไม่เอารัดเอาเปรียบหรือปล้นสะดมเพื่อนบ้าน ท่านจะต้องไม่ยึดค่าจ้างของลูกจ้างไว้จนถึงวันรุ่งขึ้น ท่านจะต้องไม่สาปแช่งคนหูหนวก เขาของไปวางขวางทางคนตาบอด แต่ท่านจะต้องยำเกรงพระเจ้าของท่าน เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า”...

พระวรสาร

มธ 25:31-46

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสกับบรรดาศิษย์ว่า “เมื่อบุตรแห่งมนุษย์จะเสด็จมาในพระสิริรุ่งโรจน์ พร้อมกับบรรดาทูตสวรรค์ทั้งหลาย... พระองค์จะทรงแยกเขาออกเป็นสองพวก

ตั้งคนเลี้ยงแกะแยกแยะออกจากแพะ ให้แกะอยู่เบื้องขวา ส่วนแพะอยู่เบื้องซ้าย

แล้วพระมหากษัตริย์จะตรัสแก่ผู้ที่อยู่เบื้องขวาว่า ‘เชิญมาเถิด ท่านทั้งหลายที่ได้รับพระพรจากพระบิดาของเรา เชิญมารับอาณาจักรเป็นมรดกที่เตรียมไว้ให้ท่านแล้วตั้งแต่สร้างโลก เพราะว่า เมื่อเราหิว ท่านให้เรากิน เรากระหาย ท่านให้เราดื่ม เราเป็นแขกแปลกหน้า ท่านก็ต้อนรับ เราไม่มีเสื้อผ้า ท่านก็ให้เสื้อผ้าแก่เรา เราเจ็บป่วย ท่านก็มาเยี่ยม เราอยู่ในคุก ท่านก็มาหา’

บรรดาผู้ชอบธรรมจะทูลถามว่า ‘พระเจ้าข้า เมื่อไรเล่าข้าพเจ้าทั้งหลายเห็นพระองค์ทรงหิว... หรือทรงกระหาย... ทรงเป็นแขกแปลกหน้า... ทรงไม่มีเสื้อผ้า... ประชวรหรือทรงอยู่ในคุกแล้วไปเยี่ยม’

พระมหากษัตริย์จะตรัสตอบว่า ‘เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ท่านทำสิ่งใดต่อพี่น้องผู้ต่ำต้อยที่สุดของเราคนหนึ่ง ท่านก็ทำสิ่งนั้นต่อเรา’

แล้วพระองค์จะตรัสกับพวกที่อยู่เบื้องซ้ายว่า ‘ท่านทั้งหลายที่ถูกสาปแช่ง จงไปให้พ้น ลงไปไฟนรกที่ได้เตรียมไว้ให้ปีศาจและพรรคพวกของมัน เพราะว่า เมื่อเราหิว ท่านไม่ให้อะไรเรากิน เรากระหาย ท่านไม่ให้อะไรเราดื่ม เราเป็นแขกแปลกหน้า ท่านก็ไม่ต้อนรับ เราไม่มีเสื้อผ้า ท่านก็ไม่ให้เสื้อผ้า เราเจ็บป่วยและอยู่ในคุก ท่านก็ไม่มาเยี่ยม’ พวกนั้นจะทูลถามว่า ‘พระเจ้าข้า เมื่อไรเล่าที่ข้าพเจ้าทั้งหลายเห็นพระองค์ทรงหิว ทรงกระหาย ทรงเป็นแขกแปลกหน้า หรือไม่มีเสื้อผ้า เจ็บป่วย หรืออยู่ในคุก และไม่ได้ช่วยเหลือ’

พระองค์จะตรัสตอบว่า ‘เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ท่านไม่ได้ทำสิ่งใดต่อผู้ต่ำต้อยของเราคนหนึ่ง ท่านก็ไม่ได้ทำสิ่งนั้นต่อเรา’ แล้วพวกนี้ก็จะไปรับโทษนรก ส่วนผู้ชอบธรรมจะไปรับชีวิตนิรันดร์”

การเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ตามคำของท่านโมเสส มีใช้บุคคลที่ท้อแท้ท้อใจ รู้พระบัญญัติของพระเจ้า ข้อคำสอนของปัญญาจารย์ กฎศีลธรรมและธรรมประเพณี..... ผู้ศักดิ์สิทธิ์คือบุคคลที่สัมพันธ์กับพระเยซูคริสตเจ้าผู้สิ้นชีพและพยายามสร้างสัมพันธ์กับพระองค์ทางความเชื่อ วิธีสร้างสัมพันธ์กับพระองค์คือ เลือกรักและรับใช้พี่น้องที่ต่ำต้อยที่สุดของเรา.....ครั้งใดที่เราละเลยพี่น้องของเราเท่ากับละเลยพระเจ้า ซึ่งเป็นเหตุให้เราไม่สามารถบรรลุความศักดิ์สิทธิ์ได้